Anafilaxia a közösségben

NEMZETKÖZI SZIMPÓZIUM MAGYARORSZÁGON

Dr. Papp Gábor
Szigetvár

Az idei MAKIT kongresszus igazi különlegességet és szakmai csemegét tartogatott a résztvevők számára. A GA2LEN ANAcare munkacsoport itt tartotta tavaszi munkaértekezletét, amelyhez egy világszínvonalú szakmai szimpózium is kapcsolódott. Az elmúlt két évtizedben az allergológián belül egyre nagyobb hangsúlyt kapott az anafilaxia felismerése és ellátása, amely korábban az intenzív terápia felségterülete volt. Az allergológiai szemlélet egyre inkább a prevencióra helyezi a hangsúlyt, ezen belül is a közösségi anafilaxia megelőzésére, felismerésére és ellátására. Egyre több helyen indult el a laikusok, elsősorban a gyermekekkel foglalkozók képzése. Így indult el hazánkban 2021-ben az Allergia Képzett Iskola program, amely az iskolában bekövetkező anafilaxia esetén a biztonság elérését tűzte ki célul, és ezt a pedagógusok képzésén keresztül kívánja elérni. A program eredményeit – több mint 5000 pedagógus képzését és több mint 200 Allergia Képzett Iskola cím odaítélését – 2025 szeptemberében Padovában, a GA2LEN kongresszusán mutattuk be.

A magyar modell nagy sikert aratott. Ennek a sikernek, valamint *Réthy Lajos*, *Novák Zoltán* és *Balogh Ádám* szakmai kapcsolatainak köszönhetően munkánk elismeréseként a társaság elnökasszonya, *Antonella Muraro* úgy döntött, hogy a GA2LEN ANAcare tavaszi munkaértekezletét Magyarországon rendezik meg. A MAKIT ebben partner volt, és kiváló szervezéssel ideális feltételeket teremtett a szimpózium létrejöttéhez.

A GA2LEN ANAcare szimpózium három részből állt: az első a közösségi anafilaxia kihívásairól, a második az adrenalinbeviteli eszközökről és azok alkalmazási lehetőségeiről, a harmadik pedig a különböző modellek, megközelítések és az egységes nemzetközi eljárások szükségességéről szólt.

Antonella Muraro, korábbi EAACI elnök – jelenleg a GA2LEN ANAcare munkacsoport vezetője – tartotta a bevezető előadást. Az ANAcare munkacsoport kifejezetten az anafilaxiával foglalkozik, és fő küldetésének tekinti a közösségi anafilaxiával kapcsolatos ismeretek bővítését. A prezentáció az anafilaxia új, GA2LEN által megalkotott definíciójáról és annak következményeiről szólt. Bemutatta azt a klinikai támogatási eszközt, amely segít a diagnózis felállításában. Az anafilaxia új, konszenzusos definíciója és a klinikai támogató eszköz várhatóan elősegíti az anafilaxia jobb felismerését és kezelését.

Guillaume Poussel, a Francia Allergológiai Társaság anafilaxia munkacsoportjának elnökségi tagja és az „Allergia a közösségben" munkacsoport elnöke, a közösségi anafilaxia rendszerszintű menedzsmentjének szükségességéről beszélt. Bemutatta azokat a főbb területeket, ahol megfelelő beavatkozással és képzéssel a legnagyobb anafilaxia-biztonság érhető el a gyermekközösségekben.

A második részben *Paul Turner*, a Brit Allergológiai Társaság gyermekallergológiai munkacsoportjának volt elnöke Angliából jelentkezett be, és online tartotta meg előadását az adrenalin autoinjektorokról. Ő vezette azt a projektet, amelynek során kidolgoztak egy országos cselekvési tervet az életveszélyes allergiával küzdő gyermekek számára. Emellett az Allergy UK és az Anaphylaxis Campaign tanácsadója, számos egyetemi kurzuson oktat, többek között az Imperial College allergológiai mesterképzésén, és elismert előadó nemzetközi konferenciákon. Előadásában az adrenalin-autoinjektorok farmakokinetikai és farmakodinamikai mélységeibe engedett betekintést. Ez az előadás rávilágított arra, hogy az adrenalin-autoinjektorok szerepe anafilaxiában sokkal bonyolultabb, mint ahogy eddig gondoltuk.

Ezután *Susanne Halken*, az Odensei Egyetem gyermekallergológus professzora beszélt az intranazális adrenalin-készítményekről. Bár ilyen készítmény hazánkban még nem kapható, európai engedéllyel már rendelkezik, így a közeljövőben várható hazai megjelenése is. A klinikai vizsgálatok alapján biztonságos terápiás alternatívának mutatkozik, elsősorban a tűfóbiások körében.

A szimpózium bármelyik nagy nemzetközi kongresszuson megállta volna a helyét, de az igazi meglepetés csak ezután következett. Az utolsó pillanatig kérdéses volt, hogy *Adam Fox* részt tud-e venni a rendezvényen, így a programban sem szerepelt az előadók között. Ő a Brit Allergológiai Társaság korábbi elnöke, a Brit Nemzeti Allergia Stratégia munkacsoportjának vezetője, és több mint 100 tanulmány szerzője. Jelenlétének különös hangsúlyt adott, hogy a szimpózium előtti napokban fogadta el a brit parlament alsóháza a Benedict-törvényt.

A Benedict-törvény 2026 szeptemberétől minden angol iskolában kötelezővé teszi az adrenalin-autoinjektor meglétét, az oktatást az anafilaxia megelőzéséről, felismeréséről és ellátásáról, továbbá kötelezi az iskolákat a megfelelő anafilaxia/allergia szabályzatok elkészítésére. Az állam ehhez megfelelő anyagi és szakmai segítséget nyújt. A kezdeményezés a Benedict Blythe Alapítványtól indult, szakmai hátterét és támogatását pedig *Adam Fox* professzor biztosította. Az általa bemutatott munka, valamint azok a személyes gondolatok, amelyeket négyszemközti beszélgetésünk során megosztott velünk, óriási inspirációt jelentenek, és az AKI-programnak is további lendületet és erőt adnak.

Az ezt követő kerekasztal-beszélgetés az idő szorításában zajlott, így a tervekkel ellentétben csak egy előadás hangzott el, amelyet *Maria Podesta*, az Olasz Ételallergia Társaság elnökeként tartott. Az európai szabályozás szükségességéről beszélt, és örömmel láttuk, hogy az AKI-program célkitűzései teljes összhangban állnak ezekkel az európai törekvésekkel.

Ezután a Viatris szimpóziumon *Nagy Adrienne* számolt be a MAKIT anafilaxia munkacsoportjának elmúlt években végzett munkájáról. Itt került sor a magyar modellként bejelentett AKI-program bemutatására is.

Délután a szimpóziumot egy kétórás munkaértekezlet követte, amelyen nekünk is lehetőségünk volt részt venni. Itt az elkövetkező évek terveiről, az egységes szakmai elvek kialakításáról, valamint a legfontosabb kihívások azonosításáról folyt az egyeztetés.

Különleges élményt jelentett találkozni a világ vezető szakembereivel, akiknek tudása és tapasztalata inspiráló volt számunkra. Megerősítő érzés látni, hogy az AKI-program által kijelölt út összhangban áll a nemzetközi szakmai irányelvekkel, és munkánkat a terület vezető szakemberei is elismeréssel fogadják. Bízunk benne, hogy ez az együttműködés a jövőben is folytatódik, és újabb lehetőségeket teremt a közösségi anafilaxia elleni közös fellépésre. ■